

і факт змін і їх зміст зафіксований на сервері, у провайдера таких змін не фіксується, отже, отримати від провайдера дані про те, що конкретно було розміщено на сайті, не можливо. А ось у log-файлі можна знайти наступну інформацію:

- IP-адресу комп'ютера, з якого була відкрита Інтернет-сторінка клієнтом;
- дату останнього перегляду web-сторінки, наприклад у такому форматі [21/Novemb/2004:00:21:30+0500];
- метод запиту браузером даних на сервер (GET або POST);
- факт останніх змін та оновлень на сайті, але не зміст цих перетворень;
- протокол передачі даних і його версію (HTTP/1.1);
- адресу сторінки, з якої користувач потрапив на Вашу сторінку;
- браузер, за допомогою якого переглядали web-сторінку, а також його версію, назву оперативної системи (ОС) клієнта, версію ОС, а також мову ОС.

Тобто log-файли фіксують абсолютно все, що пов'язано з роботою web-сайту, але тільки факт змін, а не їх зміст.

Як ми бачимо, не всі з наведених способів фіксації фактів порушення прав інтелектуальної власності у мережі Інтернет можуть вважатися достовірними доказами.

В. Іванова та С. Чікін відзначають, що силами одних тільки фахівців у галузі ІТ-технологій або силами лише фахівців у сфері інтелектуальної власності проблему порушення прав інтелектуальної власності в мережі Інтернет не вирішити. Тільки спільні цілеспрямовані зусилля фахівців цих галузей знань сприятимуть очікуваному позитивному результату (Іванова В., Чікін С. Щодо достовірності доказів порушень прав інтелектуальної власності в мережі Інтернет. 2009, с. 9).

Враховуючи, що в Україні не існує спеціального законодавства з приводу захисту авторського права в мережі Інтернет, доцільним є ознайомленням з зарубіжним досвідом з обмеженням впливу мережі Інтернет на суспільство та захисту авторських прав численних користувачів.

Бааджи Н. П.

*Національний університет «Одеська юридична академія»,
доцент кафедри права інтелектуальної власності та корпоративного права,
кандидат юридичних наук*

ДОМЕННЕ ІМ'Я ЯК ОБ'ЄКТ ПРАВА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ

Мережа Інтернет в даний час розвивається величезними темпами – зростає кількість користувачів, збільшується обсяг інформації, що розміщується в Інтернеті. З появою Інтернету інститут авторських прав який

складався десятиліттями опинився на порозі великих змін. Нові можливості і загрози, які Інтернет несе власникам інтелектуальної власності, вимагають перегляду існуючих законів про авторське право. Суспільство ще тільки усвідомлює, наскільки велике значення всесвітнього інформаційного простору, а передові країни вже намагаються поширити на нього свій вплив, використовуючи свою систему права і законодавство для вирішення конфліктів в Інтернеті. Використання Інтернету неможливо без використання доменних імен. Роль доменних імен у мережі Інтернет величезна, між тим ні в теорії, ні на практиці багато питань, що стосуються прав на доменні імена, не мають відповіді. Пояснюється це не тільки новизною об'єкта, а й транскордонністю мережі Інтернет. Останнє визначає проблему застосовуваного законодавства – різні держави прагнуть застосовувати національні правові норми до відносин, пов'язаних з використанням доменних імен.

Що ж таке «доменні імена» або «домен»? Чинне законодавство визначає домен по-різному. Так Закон України «Про телекомунікації» дає таке визначення «домен – частина ієрархічного адресного простору мережі Інтернет, яка має унікальну назву, що її ідентифікує, обслуговується групою серверів доменних імен та централізовано адмініструється». В Законі України «Про охорону прав на знаки для товарів і послуг» домен – ім'я, що використовується для адресації комп'ютерів і ресурсів в Інтернеті. В Постанові Кабінету Міністрів про Порядок підключення до глобальних мереж передачі даних домен визначається як – частина адресного простору в мережі Інтернет, призначена для ідентифікації комп'ютера або групи комп'ютерів. В Положенні про Галузеву інформаційно-телекомунікаційну систему МОЗ України «HealthNet» домен це частина ієрархічного адресного простору ГІТС «HealthNet», яка має унікальну назву, що її ідентифікує, та обслуговується центральним вузлом.

На сьогоднішній день Власником всіх доменних імен є ICANN, державна некомерційна організація США. Єдиний каталог Internet, який визначає основу DNS, знаходиться у державній організації SRI International – Menlo Park, CA, US (Менло Парк, Каліфорнія, США). Вона є володарем корінного нульового домену (WWW), і всіх доменів верхнього рівня (ru, com, org ...). ICANN делегувала права з реєстрації та адміністрування доменів верхнього рівня національним реєстраторам. В Україні послуги по адмініструванню та відповідному супроводженню домена UA та публічних доменів у ньому здійснює ТОВ «Хостмастер». Національні реєстратори надають права з реєстрації доменів на умовах договору про адміністрування домену.

Адміністратор домену не має права придбати на нього право власності, він може лише отримати його в оренду строком до 1 року, з правом її продовження на загальних умовах. Реєстрація являє собою підтвердження факту адміністрування такого доменного імені.

Реєстрація доменів – процес внесення до реєстру зони першого рівня, записи про нове доменне ім'я. Процедура реєстрації домену проста, для цього достатньо зареєструвати аккаунт у реєстратора доменних імен, поповнити рахунок, перевірити доменне ім'я на зайнятість і створити заявку, якщо доменне ім'я виявилось вільним. Після реєстрації домену (внесення запису до реєстру, яка містить дані адміністратора, реєстратора, дату реєстрації та закінчення, стан делегування), доменне ім'я доступно для використання після закінчення, як правило, періоду від 10 хвилин, до декількох годин.

З урахуванням того, що в мережі Інтернет не може бути двох однакових доменних імен, цінність кожного з них окремо зростає, особливо доменних імен простих, популярних або позначають конкретну фірму, товар, послугу.

Так почав формуватися ринок доменних імен, а так само суперечки про права на доменні імена.

Розглядаючи структуру доменного імені, слід зазначити, що основною метою доменних імен верхнього першого рівня типу Generic (gTLDs), що охоплюють найобширніші ділянки віртуального Інтернет-простору, є визначення географічної або тематичної ознаки сайту. Вони поділяються на національні домени і домени загального користування. Кожна держава має своє доменне ім'я, яке дає можливість ідентифікувати певний сегмент Інтернет-простору по географічній ознаці – «.ua» – Ukraine (Україна), «.ru» – Russia (Росія), «.uk» – United Kingdom (Велика Британія), «.jp» – Japan (Японія), «.de» – Germany (Німеччина) і т.д. Серед національних лідерів – німецький домен «.de» та англійський «.co.uk» (їх нараховується мільйони). На український «.ua» припадає кілька сот тисяч доменних імен.

Серед доменів загального користування, що структуруються по тематичній ознаці, слід визначити три категорії доменів: домени загального користування: «.com» – комерційні організації; «.net» – networks домени мережевих провайдерів; «.org» – неурядові і некомерційні організації; «.info» – засоби масової інформації; «.biz» – Business Organizations – аналог домену «.com»; «.name» – персональні сторінки; спеціальні домени загального користування – «.aero» – домен для представників авіаперевізницької індустрії; «.coop» – домен для кооперативів; «.museum» – домен для музеїв і прирівняних до них організацій; «.pro» – домен для юристів, бухгалтерів і представників інших професій; домени обмеженого користування – «.int» – міжнародні організації і бази даних; «.edu» – освітні установи; «.gov» – установи і організації уряду США; «.mil» – збройні сили США.

Доменні імена другого рівня можуть належати різним юридичним і фізичним особам і визначатися залежно від територіального їх розташування, найменування юридичної особи тощо, за бажанням особи, що реєструє доменне ім'я. Доменні імена другого рівня відділяються при написанні від імен першого рівня знаком , що дає можливість легко оперувати

ім'ям і визначати по його структурі розташування сервера або тематику сайту. Доменні імена другого рівня мають таку структуру – «.name.ua», «.name.com», «.name.net» і т.д. Доменні імена третього рівня включаються в домен вищого рівня і підкоряються йому. Вони встановлюються власником імені домену на свій розсуд.

Северінова О. Б.

*Маріупольський державний університет,
асистент кафедри конституційного, адміністративного та міжнародного
права, кандидат політичних наук*

ОКРЕМІ ПИТАННЯ ЗАХИСТУ ПРАВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ

З прийняттям в 2003 році Верховною Радою України Цивільного кодексу України, книга четверта якого отримала назву «Право інтелектуальної власності», відбувається деяке зміщення як наукової, так і громадської уваги в бік вивчення проблематики щодо володіння, користування, розпорядження результатами творчої діяльності людини (об'єктами права інтелектуальної власності). Знадобилося чи не мало часу щоб дійти висновку, що праця це не тільки те, що може тебе нагодувати та одягти, що існує також праця розумова, творча, інтелектуальна, результатів якої, інколи неможливо доторкнутися, але якими можна володіти так само, як володіють будинком, або автомобілем. Таким чином було зроблене таке собі відкриття, що право інтелектуальної власності – це право особи на результат інтелектуальної творчої діяльності (Цивільний кодекс України: Офіц. Текст. – 2012, ст.418).

Наступне питання на яке необхідно було дати відповідь, зводилося до того, якщо результатами інтелектуальної, творчої діяльності можна володіти так само, як і будь-яким іншим майном, яким чином їх охороняти, а отже у сейфі не сховаш, сигналізацію не підключиш, як можливо зробити зі звичайними об'єктами володіння (Вачевський М. В. Соціально – економічні аспекти використання інтелектуальної власності в сучасних умовах. – К.: ЦУЛ, 2004. – 376 с.)? Отже так було зроблено ще один висновок, що право інтелектуальної власності – це право особи на нематеріальний об'єкт і що охороняти свої продукти творчої, розумової діяльності можливо тільки за допомогою закону. Цей факт є наріжним каменем законодавства про інтелектуальну власність, а саме неможливість охороняти її, тільки шляхом володіння.

Метою будь якої людської діяльності, і творча звичайно не є винятком в більшості випадках є отримання прибутку. Якщо права автора на об'єкти інтелектуальної власності не захищені законом, отже вони є віль-